

1425 19. Nov. 1896: 1. Beh. af Lovf. om Egtstabs Indgaaelse. 1426

parantelø finder Sted, vil fordre Dispensation. Naar man her har fordret dette, er det jo navnlig i det Tilfælde, hvor den ene af Parterne kan komme til at staa i en Slags moderligt Forhold til den anden; men saa kan jeg ikke se, hvorfor man skal give Dispensation til Egtstabs mellem Adoptivforældre og Adoptivbørn. Jeg antager, at hvis der skulde blive fordret Bevilling af Justitsministeriet i dette Tilfælde, vil denne Bevilling ordenligvis altid blive givet; jeg kan naturligvis ikke have noget væsentligt at indvende imod, at man vil gøre det, men jeg synes ikke, at der er Grund til at indføre noget nyt Bevillingstilfælde. — Hvad angaar Nr. 5 b., om Forpligtelsen til at indgaa Egtstabs paa Grundlag af Egtstabsløfte og derpaa følgende Besvangrelse, finder jeg det ganske i sin Orden, at man skaffer § 7 i Fdg. af 5te Marts 1734 ud af Verden; denne Paragraf bestemmer jo, at en Tjenestepige, naar hun under Egtstabsløfte er bleven besvangret af sin Husbond eller hans Søn o. s. v., ikke skal kunne vinde Egtstabs, men at hun oven i Købet skal kunne straffes. Den økonomiske Betragtning, som ligger til Grund for denne Bestemmelse, svarer ikke til Nutidens Opsfattelse; og dette Tilfælde er for det første et meget praktisk Tilfælde, og dernæst er det et Tilfælde, som er af den Bestaffenhed, at det forekommer mig, at Bruden endog maa have særlig Grund til at gøre Egtstabsløfte gældende. Derimod forekommer det mig, hvad jeg dog ikke lægger særlig Vægt paa, at man ganske naturlig kunde lade § 5 i Fdg. af 5te Marts 1734 blive staaende, hvortil der siges: „Enke bør lige saa vel værge sin egen Vre som sit Gods“, idet det synes mig at være en ganske naturlig Bestemmelse, at en Enke ikke skal kunne vinde Egtstabs, fordi hun besvangres under Egtstabsløfte. — Jeg vil dernæst ikke undlade at gøre den Bemærkning — det hører naturligvis til de smaa Ting — at det forekommer mig, at naar man fastholder Bestemmelsen i Nr. 8 om, at en Enkemand og en Enke skulle oppebte en vis Tid efter Egtstabs Død for at kunne indgaa nyt Egtstabs, og Fristen for Enkens Vedkommende navnlig er motiveret ved Hensynet til, at hun kunde være frugtbar med den tidligere Mand, er det naturligt, at man ogsaa har den samme Bestemmelse for fra-

stille Hustruer. Bestemmelsen bør ikke have ganske den samme Form, men man kunde sige: Frastille Hustruer, der ere frugtbarlige med Manden osv. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa dette Punkt. Et væsentligt Punkt finde vi under Nr. 11. Jeg samstemmer med det ærede Medlem for Odense Amts Sde Valgkreds (H. Holm) i, at man ikke saadan uden videre kan indføre et Paabud om, at Egtstabs skal oprettes ved ethvert Egtstabs Indgaaelse. Det kan jo være tvivlsomt, om vor Lovgivning er heldig, for saa vidt den opstiller Formueskæleskab som det normale, det, som gælder, naar ikke andet er vedtaget; men saa længe vor Lovgivning holder paa dette, forekommer det mig ikke at være heldigt at ville paahvde, at der altid skal indgaa en Egtstabs. Man kan i alt Fald ikke ordne dette Forhold, særlig for saa vidt det indbyrdes Formuesforhold angaar, ved en Bestemmelse i en saadan enkelt Paragraf, men der maa nødvendigvis gives Lovbestemmelser derom. Det har man gjort i Norge, hvor der under 29de Juni 1888 udfom en Lov angaaende dette Forhold. Hvorledes den har virket, ved jeg ikke, jeg har hørt sige, at man ikke ganske skulde være tilfreds dermed. Men det lader sig ikke gøre uden videre at bestemme, at der skal sluttes Egtstabs, og saa ganske overlade det til Parterne, hvilket Indhold de ville give disse, navnlig med Hensyn til Formuesforholdene. I saa Henseende har Justitsministeriet en meget rig Erfaring, idet dette ofte naar der indkommer Andragender til det om at saa Konfirmation paa Egtstabs, maa svare, at det ikke kan meddele Konfirmationen, medmindre der foretages visse Forandringer. Det maa nemlig her paales, at saadanne Egtstabs ikke skulle kunne benyttes til at forurrette Tredjemand. Det kan jo være meget behageligt for Parterne, at de kunne afslutte en Egtstabs, hvorefter de i det Tilfælde, at det gaar skævt for Manden i hans Bedrift, kunne overføre Formuen eller en væsentlig Del af den paa Hustruen, saaledes at den ikke kan angribes. Der kan f. Eks. komme Egtstabs, som bestemmer, ikke blot — hvad der hyppigt er Tilfældet — at det Udtyr, som Bruden medbringer, skal være hendes. Særlige og undergiver hendes fri Raadighed, men at det samme skal gælde